

אור רנ"ט

להחזיר את הקסם לחיים

מפגש דורות בדרך האהבה

כנס סתיו

פברואר מרץ 2012

מגאזין התיאוסופיה באינטרנט

חברים יקירים שלום רב אורנט זה מוקדש לכנס סתיו בנושא הקסם

קסם מקורו במגע עם הנשמה שלנו, במגע עם הנשמה של האחר, מגע עם הנשמה של הטבע. הקסם מצוי במהות הפנימית. קורה משהו חיצוני שמחבר אותנו למהות הפנימית. הטריגר יכול לבוא מבחוץ, וגם מבפנים. במהות הקסם בא מן הנשמה. הנשמה היא הקסם. כשהחויה של הקסם מופיעה, היא נראית לנו כמו נס. ובמידה מסוימת גם האהבה היא נס שמתמיר אותנו. כשמתעוררת בנו אהבה אז אנו חווים את הקסם במלוא עוצמתו. ילדים נכנסים לקסם בקלות, מאחר והראיה שלהם נקייה, רעננה, מביטים שלא דרך משקפי העבר ובלי דאגות לעתיד. הקסם הוא בדיוק נקודת המגע. הקסם נולד בנגיעה, בחיבור. היופי מצוי בתוכנו, בנשמה. עד שאנחנו לא חווים ומתחברים ונמצאים בעכשיו, אז היופי הוא שם בחוץ, במנותק מאתנו. כל עוד העבר והעתיד דומיננטיים בתודעה שלנו לא נוכל לחוות את הקסם שברגע. הקסם תמיד חדש. הוא לא מצוי בזיכרון, אלא בחווית העכשיו. להתחדש מרגע לרגע. כל עוד אנחנו מתמקדים בישן לא נוצר קסם. בכל מקום שנוצר החיבור יש נשמה יתרה. איכות הרוח של הנשמה, החיבור בין הנשמות. אנחנו חווים אותו. הקסם מאוד עדין, הוא לא בא ברעם, "הקסם נמצא בקול הדממה דקה". קסם הוא איזו שהיא נוכחות שמחכה לנו שניפתח אליה וניצור לה מקום. האיכות מופיעה כשאנחנו מאפשרים.

מפי חברים בתאוסופיה.

האגודה התאוסובית בישראל

להחליר את הקטס לחיים

מפגש דורות בדרך האהבה

כנס הסתיו 2011

בכל דור ודור חייב אדם ללכת בדרך האהבה / אברהם אורון

הרצאה בכנס הסתיו 17 לאוקטובר 2011

המילה "דרך" מעוררת בנו כל כך הרבה דימויים של דרכים, ישרות ומפותלות, צרות ורחבות, ארוכות וקצרות, תלולות ואופקיות, סלולות או טרשיות אך כולן, כל הדרכים, תחומות בשוליים משני צידיהן, מתחילות ומסתיימות בנקודה מוגדרת.

כדי לנוע ביעילות ממקום למקום, אנחנו משתמשים בדרכים או בשבילים, שגילו וסללו אלה שהלכו בהן לפנינו. אנחנו מבליים כל כך הרבה זמן בחיינו בדרכים פיזיות, אך מבליים לא פחות זמן בדרכים מחשבתיים, שסללו עבורנו מדענים, פילוסופים, אנשי דת, אנשי חינוך, מרפאים, מורים רוחניים וכך הלאה. האדם מצוי בחיפוש מתמיד אחר הדרך הברורה, הקצרה, המוגדרת ואולי גם הקלה, שמובילה להצלחה, לעושר ולפרסום, וגם לאושר, לשלווה, לאלוהים ולאהבה.

בהרצאה הזו קבענו כנושא את "דרך האהבה" ונשאלת השאלה, האם יש דרך המובילה לאהבה? האם אפשר לתחום את האהבה בתוך הגדרה כלשהי ולסלול דרך שמוליכה אליה? או שאולי האהבה היא ארץ ללא דרך, כפי שקרישנמורטי אמר על האמת: "האמת היא ארץ ללא דרך".

בואו ניתן למשפט "האהבה היא ארץ ללא דרך" להדהד בנו... כשאנו אומרים "ארץ", מצטייר במחשבתנו מרחב גדול, שיכול לאכלס מדינה שלמה. האהבה היא אכן ארץ, כי היא חובקת עולם ומלואו, ובמילים של המשורר היהודי רבינדראנת טאגור: "על ברכיה של האהבה תבל נולדה, ממעיינות האהבה היא יונקת את חיותה, ואל חיקה של האהבה היא נאספת" (בינת האינסוף, עמוד 171).

כי אם האהבה נמצאת במימד הפנימי והמעודן של היקום ושל עצמנו, אז אין דרך לאהבה. האהבה היא הדרך אל עצמה, וכל אחד מאיתנו הוא דרך ייחודית – ארוכה או קצרה, מפותלת או ישרה, קשה או קלה – אל הארץ המובטחת האמיתית, שכל בני האדם מחפשים דרך אליה – האהבה. אל האהבה ניתן להגיע רק באמצעות האהבה, ואנחנו הדרך.

יש סיפור, שרבים מאיתנו מכירים בגירסאות שונות, על אלוהים שרצה להחביא את האהבה מפני האדם, כי הנטייה של האדם היא לזלזל בדברים שבאים לו בקלות. אחרי התייעצות ארוכה הוא קיבל את עצתו של מלאכון קטן, להחביא אותה לא בשמיים, במעמקי האדמה או הים – אלא בליבו של האדם. ואכן, כל מורי האמת של האנושות מלמדים, שאת האהבה, האמת והאור נוכל למצוא רק בתוכנו, ושנחנו הננו הדרך. וואו, כמה שזה פשוט. האהבה היא בתוכי, ואני הדרך! אבל אם זה כל כך פשוט, מדוע כל כך הרבה אנשים טועים בדרך שוב ושוב? מדוע אהבה אמיתית היא כל כך נדירה ויקרת מציאות? והתשובה, חברים, היא שלפני שנוכל לפתור את חידת האהבה, עלינו לפתור קודם את תעלומת עצמנו!

מי אני? האם אני הגוף שלי? האם הכעס שלי הוא אני? האם אני התשוקות וההעדפות שלי? האם אני האידיאלים שלי?

ואולי אני מה שאני מאמין שאני?

רגע, מה שנחנו מאמינים הוא מה שנחנו יוצרים?

מה שהתודעה מאמינה את זה היא יוצרת? לי, בתודעה שלי, יש כזה כוח?

כן חברים, אנחנו הננו הכוח הזה, שיצר את העולם והחביא את עצמו בתודעה שלנו. כל עוד האדם אינו מודע לכך שהוא יותר מן הגוף ומן הכעס ומן האידיאל שהתחנך על פיו – הוא, האדם, התודעה, שרוי בבורות גדולה, בעיוורון שאינו מאפשר לו לראות שהאהבה, האמת והאור שהוא מחפש נמצאים בתוכו.

לכן כל כך הרבה בני אדם מחפשים בחוץ את מה שהם יוכלו למצוא רק בתוכם פנימה. אנחנו נמשיך לטעות בדרך כל עוד לא נתחיל לראות, אפילו באופן עמום, שאנחנו בלתי נפרדים מן הכוח שגורם לעץ לצמוח, לפרח להקסים ביופיו, לתינוק לגדול ולציפורים לעוף ולשיר. הכוח שממנו נובעים כל הסדר, היופי והחוכמה שביקום – כוח האהבה. כדי לגלות את מקור האהבה, שקיים עמוק בתוכנו, עלינו להיות יותר קשובים, אוהבים וקרובים לעצמנו – כי דרך האהבה היא גם הדרך שמחזירה אותנו הביתה, אל עצמנו, אל האמונה בעצמנו, אל מה שאנחנו בבסיס שלנו, אל האנושיות הבסיסית והתמימה שלנו, הנקייה מכל הדעות והאמונות, המשיכות והדחיות, הפחדים והשנאות שינקנו מן החברה מיום היוולדנו.

בכותרת נושא ההרצאה הזו מופיעה המילה **חייב**. אף אחד לא מחייב אותנו ללכת בדרך האהבה. המחוייבות היחידה היא לעצמנו ולאושרנו, כי אין אושר ללא אהבה ואין אהבה בלי אושר.

איך יוכל האדם להיות מאושר, כשהוא הולך בדרך שבה הוא מונע מחד על ידי חמדנות ותשוקות אנוכיות להנאות ולכוח, ומאידך על ידי הפחד מכאב ומאובדן הדברים שאליהם הוא קשור?

תקוותו היחידה של האדם לאושר אמיתי, היא ביכולתו לנטוש את דרך האנוכיות והפחד ולגלות בתוכו את הכוח המניע הרוחני והאלוהי של האהבה. וללכת בדרך האהבה פירוש, שהאדם בחר להקשיב לגבוה שבו, ולקבל משם את הכוח וההנחייה לפעול בהרמוניה בעולם.

אהבת אמת אינה ותרנות והתבטלות בפני אחרים. היא אינה מחלישה, אלא מחזקת. היא מצב פנימי של קירבה וחמימות, שאנו חשים כלפי אחרים גם אם הם רחוקים מאיתנו פיזית. היא אינה תלושה אלא עומדת יציב על קרקע המציאות. היא אינה בורחת ממאמץ, מהקרבה ומעבודה קשה ומסתפקת בחיוכים ובדיבורים. אהבת אמת היא אינטליגנטית, אמיצה, מדויקת וממוקדת.

איך אני יודע? אני מתבונן בטבע ובחיים שמסביבי. לימודי התאוסופיה מאפשרים לי לחוש משהו מהמהות הנסתרת, מהקסם הבלתי נראה שממנו שואבים הטבע והחיים בכללותם את היצירתיות האינסופית שאנו רואים על כל צעד ושעל. כולנו חווינו, בזמנים שונים ובמקומות שונים, את היופי והקסם שבטבע. בואו נעצום עיניים ונחזור בדימיון שלנו אל מקום כזה ולהרגשה שהיתה לנו שם. מה חווינו? התפעמות? לב פתוח לרווחה? רצון לחבק ולהכיל את כל היופי הזה? בקיצור חברים, חווינו אהבה.

אני מאמין שגם באמנות, כשיש בנו אהבה ליצירה – מזה נולד יופי. אין יופי אמיתי שנוצר ולא מאהבה. כמה חבל, שרוב רובם של בני האדם אינם מסוגלים לראות את הקסם שבעצם תופעת החיים: הקסם שמאפשר לכל אטום להופיע כמשהו חומרי, על אף שהוא מורכב רק מקשרי אנרגיה. הסדר והיופי שקיימים בכל גביש, בכל מולקולה של חלבון, בכל תא ובכל איבר. התבונה המופלאה שקיימת במבנה ובתפקוד של כל צורת חיים.

ולא סתם כותב מחבר ספר תהילים: "השמיים מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע. יום ליום יביע אומר ולילה ללילה יחוה דעת בלי אומר ודברים, בלתי נשמע קולם". הוא מרגיש את הקסם שקיים בבריאה, וקורא לקוסם הגדול והנפלא הזה "אל".

כל אמן גדול שם משהו מעצמו בתוך יצירותיו. על אחת כמה וכמה נכון הדבר לכוח ולתבונה העומדת מאחורי הטבע וכלל החיים.

הלנה בלוואצקי, המייסדת של התנועה התאוסופית, כותבת על הכוח העל-אישי הזה:

"האלוהות... היא בכל מקום, בכל אטום של היקום הנראה והבלתי נראה... שכן היא הכוח המסתורי של ההתפתחות וההתנוונות, הכוח הכל-יכול, ההווה בכול... והיודע כול.

כשאנחנו משקיעים מעצמנו ביצירה או באדם, יש לנו רגש וקשר אליהם. כל מורי האמת מתארים את התבונה הזו, הקסם הזה שבתוכנו ומסביבנו, כהתגלמות האהבה. ועל כן, כשנלמד להתבונן ולהקשיב לחיים שמסביבנו ובתוכנו – הם ילמדו אותנו רבות על אהבה. והדבר נאמר באופן נפלא בספרון תאוסופי מיוחד במינו, "אור על השביל":

הייה קשוב למנגינת החיים... בקשנה והייה קשוב אליה קודם בתוך ליבך שלך... יש לחן טבוע בליבו של כל אדם, מעיין נסתר. יכול הוא להיות חבוי ומוצנע כליל... ואולם הוא קיים...

נאמר לנו שהמנגינה, הקסם, האהבה, קיימים במימד העמוק והמעודן של **כל אדם**. הם פשוט מכוסים ברבדים של בורות, דעות קדומות וחשיבה שלילית. ומה קורה כשאנחנו לומדים להקשיב ולהתבונן? – אז אנחנו מגלים אמת מקסימה, והיא שהטבע והחיים מדברים אלינו ומלמדים אותנו. והנה הדברים הנאמרים בספר העתיק והמופלא הזה:

שברירים בלבד מתוך השירה הגדולה מגיעים אליך, כל עוד אך אדם הינך. ואולם אם תאזין להם ותנצרך בליבך, ...הנה יום יבוא **ולא תהיה נזקק עוד למורה**, שהרי כשם שניתן ליחיד כוח-דיבור, אף **להווייה בה מתקיים היחיד** ניתן כוח דיבור. החיים עצמם שפה להם ומלל ואין הם מחשים לעולם **ודברם אינו קול צעקה** כפי שאתה, שאוזניך אטומות, עשוי לחשוב; **אלא הוא מנגינה**...

המשורר הלבנוני חליל ג'ובראן כותב בספרו "הנביא":

כאשר רומזת לך האהבה לך אחריה; אף שדרכיה קשות ומכבידות; ואם כנפיה מרחפות מעליך, התכנס תחתן; אף שהחרב הנחבאת בין נוצותיה עלולה לפגוע.

כשהדלאי לאמה התבקש להגדיר מהי אהבה, הוא אמר: "זהו הרצון העמוק שהאחר יהיה מאושר".

אהבה אמיתית מעמידה בפנינו תמיד מראה, שמאפשרת לנו לראות את עצמנו כפי שאנו, וזה עלול להיות מכאיב. אהבת אמת אינה מרדימה אותנו במחמאות ובהנאות החושים, כי רצונה הוא שנהיה מאושרים במובן העמוק ביותר האפשרי. אהבת אמת רואה את הצרכים האמיתיים שהאהוב מתעלם ובורח מהם, ובכאב רב לעצמה משקפת לו או לה את האמת. וברצוני לסיים בדבריו של הציף האינדיאני דן ג'ורג':

"אחי הלבן עושה דברים רבים היטב, כי הוא פיקח יותר מעמי. אך אני תוהה אם הוא יודע כיצד לאהוב היטב. אני תוהה אם הוא למד בכלל לאהוב. אולי הוא אוהב רק את הדברים שלו, אך מעולם לא למד לאהוב את הדברים שהינם מחוץ ומעבר לו. וזה כמובן אינו אהבה כלל, כי האדם חייב לאהוב את כל הבריאה, ולא אינו אוהב דבר. אדם חייב לאהוב באופן מלא, ולא הוא יהפוך לנחותה בחיות. כוח האהבה הוא שעושה אותו לגדול מכולם...

האהבה הינה דבר מה שאתה ואני חייבים לפתח בנו. אנו חייבים לרכוש אותה מאחר שרוחנו ניזונה ממנה. אנו חייבים לרכוש אותה משום שבלעדיה נהיה נרפים וחלשים. ללא אהבה הערכתנו העצמית נחלשת. בלעדיה אומץ ליבנו נחלש. ללא אהבה לא נוכל יותר להביט בעולם בביטחון, ובמקום זאת אנו מתרכזים בעצמנו וניזונים מאישיותנו וכך, לאט לאט, הורסים את עצמנו. את ואתה ואני צריכים את הכוח והשמחה הנובעים מהידיעה, שאנו נאהבים. בהיותה עימנו, אנו שופעים יצירתיות. בהיותה עימנו נצעד ללא ליאות. רק עימה, ועימה בלבד, אנו מסוגלים להקרבה למען האחרים."

בחיים הפנימיים יש צד פרדוקסאלי. דווקא החוויות הקשות והבלתי נעימות ברמה האישית, מספקות הזדמנות לעבודה פנימית. האישיות הפסיכופיזית שלנו משדרת אותות מצוקה רק כאשר שלוותה מופרת על ידי, ביקורת, עלבון. אותות המצוקה הפנימיים מעוררים את תשומת הלב הכוללת שלנו ואת הקשב. המצוקה והסבל הם הזדמנות שלנו לחיות את הרובד האחר של עצמנו, להיות נוכחים וצופים בעולמנו הפנימי ומאפשרת לנו הזדמנות לעשות את העבודה הפנימית.

הצד הפרדוקסאלי הזה דומה לנר דולק. לנר ושלהבת יש לכאורה אינטרסים מנוגדים: הנר רוצה להתקיים, והשלהבת לכלותו. אבל שניהם אינם יכולים להגשים את ייעודם, להפיץ אור, אלא כשהם חוברים יחד. הנר אינו יכול להאיר בלי השלהבת והשלהבת אינה יכולה לבעור ללא נר. כאשר הם פועלים יחד. סופם לבעור לדעוך ולכבות. אבל אין בכך כדי לבטל את משמעות האור שהפיצו ולו רק לשעה קלה. האישיות אינה יכולה לסבול והסבל שוחק ועלול לכלותה. אבל האור נדלק בעולם הפנימי מתוך החיבור המודע ביניהם – הסבל מרצון. וזהו הקסם של העבודה הפנימית מתוך הכלת הסבל מרצון

מתוך: גורדייף והעבודה הפנימית

**"הקסם יוחזר עם התחדשות הקשר עם מהותנו האמיתית,
במקום להיתקע בתפקידי חיים שאינם גמישים ובהתנהגויות או בהלכי
מחשבה נוקשים. להשתחרר מהזהות המוכרת והמוגבלת מאפשר לנו
להחזיר את הקשר עם המסתורין, ההתהוות וההשתנות..."**

"באיבוד היכולת לדמיין ולחלום אין כל אפשרות לצמוח..."

אסטל פרנקל, "סוד הטיפול היהודי"

הקמת פורום ללימוד הספר "התורה הסודית" של הלנה בלאוואצקי בפייסבוק
מטרת הפורום לשמש כבמה להצגת חלקים מתוך האמיתות הגדולות בהם עוסק
הספר, וליצור תהליך של לימוד ודיון בין החברים.
מידי יום א' בכל שבוע יופץ ציטוט מתוך הספר שיידון במהלך אותו שבוע.
החומר בדף זה יהיה פתוח רק לאלה שאושרו כחברים.
המעוניינים להצטרף יפנו למייל theosophyisrael@013net.net

מתוך הספר: "חוכמת החיים הניצחית" תרגום ענת כהן

מה הם החיים? אנחנו מכלים אותם בפזיזות רבה ומשתמשים בהם בבלי דעת. הכל מסביבנו הוא חיים, יש דחף טבעי בכל אטום, בכל נשימה, במרחבי היקום כולו. בכל מצויים אותם חיים – אין אחרים מלבדם. והם לובשים אינספור צורות – אינסוף ייחודיות וגיוון. שני העקרונות הגדולים הללו של החיים הינם מרשימים לאין שיעור: האחדות האינסופית של החיים, והגיוון הבלתי רגיל של צורה. כל צורה ייחודית לעולם ועד, כך שאין שני פתיתי שלג זהים וגם לא שני עלים של דשא.

אם אנחנו מתבוננים בכוכבים בלילה, בעומק הבל-ישוער והבלתי-מדיד של החלל, בצבאות הכבירים של המערכות השמשיות, אשכולות הכוכבים והערפיליות, שהאור של אחדים מהם רק עכשיו מגיע לעינינו לאחר מאות שנים, המיינד מסתחרר למחשבה על מרחבי החלל הבלתי נתפסים במחשבה! הטלסקופ הגדול ביותר יכול לגלות לנו רק את גודלו העצום של היקום, את מידתו שאין להעלותה על הדעת. אפילו המערכת השמשית הקטנה שלנו, כה קטנה ובלתי חשובה בהשוואה לרבות אחרות, ממוקמת לבדה בחלל במרחק של מיליוני קילומטרים מכל אשכול כוכבים אחר. אם השמש היתה מוקטנת לכדי כדור בקוטר של כ 3 מ', כדור הארץ היה בערך בגודל של אפונה, וביחס זה הכוכב הקרוב ביותר למערכת השמש שלנו היה במרחק של 48000 ק"מ! איזו מערכת קטנה ובודדה אנחנו. אין פלא שהעלמה המבורכת^[1], הרוכנת מעל המעקה המוזהב של השמיים, ראתה את הארץ מסתחררת כיבחוש נרגז. קיימות מערכות אחרות, לא רחוק מדי ביקום הנרחב הזה, שהן גדולות בהרבה מזו שלנו ונדרש להן זמן רב בהרבה להסתובב במסלוליהן. כמה כביר, כה כביר הוא אלוהים! אין קץ לגודלו. אין גם קצה לקוטנו. לעולם לא יוכל להתגלות מיקרוסקופ שיביא אותנו אל סוף החיים הנסתרים ביקום.

אָנָא, אֵלֶךְ מְרוֹחֶךְ; וְאָנָה, מִפְּנֵיךְ אֲבָרַח. אִם אֶסֶק שָׁמַיִם, שָׁם אֶתֶּה; וְאֶצִּיעָה שְׂאוֹל הַנֶּךְ. אִשָּׂא כִנְפֵי-שָׁחַר; אֲשַׁכְנֶה, בְּאַחֲרֵית יָם. גַּם-שָׁם, יֵדְךָ תִּנְחֲנִי; וְתֹאחֲזֵנִי יְמִינְךָ... גַּם-חֲשֶׁךְ, לֹא-יַחֲשִׁיךְ מִמֶּךָ; וְלֵילָה, כִּיּוֹם יֵאִיר-כְּחִשִּׁיכָה, כְּאוֹרָה. (תהילים קל"ט)

אך ראו את הסדר, היופי, ההרמוניה שבכל. אף מערכת אינה מפריעה לאחרת. אף עולם, או מערכת עולמות, אינו חורג ממסלולו. הסדר השמימי הוא אכן "דבר של יופי ושמחה לעד". האדריכל הגדול של היקום הוא אמן כה מושלם, עד שהוא מעצב את הצורה הזערורית ביותר והבלתי נראית בשלמות, כמו כל צורה אחרת. הבה נתייחס קודם לאחדות היקום, לאותם חיים ותודעה חובקי-כל החדורים בכל. כי החיים כולם הם מודעים. תודעה אינה אלא שם אחר לחיים, גם אם אינה התודעה השכלית שאותה אנחנו מקשרים עם עצמנו. היש לאותה אחדות החיים, לאותה תודעה אחת – רצון משלה, מניע אחד? כן, חלק אחד מרצון האלוהים הוא הכיוון שאליו היקום הולך, והמשכיות האירועים. קראתי פעם מאמר של מדען דגול באמריקה, שאמר כי לעולם לא נוכל להבין את המהירות העצומה שבה היקום מסתובב כל הזמן בכיוון אחד! ונצטט את השורות הידועות של ניסון:

אלוהים אחד, חוק אחד, יסוד אחד,
והתרחשות אלוהית אחת מרוחקת מאוד,
שלפיה פועלת הבריאה כולה.

אלוהים הוא אהבה. אהבה היא הכוח הבונה, היוצר, היחיד ביקום. אין אחר. הניגוד הזמני שלה, שנאה, הוא הרס-הדדי ומוות. היקום חייב להיות מושתת על אהבה, או שלא ימשיך להתקיים אף רגע אחד. אך מהי האהבה? היא משהו הרבה יותר גדול, נאצל, חכם, מאשר הרגש פחות-הערך והסיפוק-העצמי שאותם האדם חושב לאהבה. אחד הפשעים הבסיסיים ביקום הוא לקחת חיים, מפני שאיננו יכולים לתת חיים או לשחזר אותם, וכך אנחנו נעשים לגנבים חסרי-ערך מאלוהים.

הבה נתייחס לפלא של ריבוי וגיוון הצורות העטויות בחומר, וייחודיותן המקודשת. ההוקרה לשלמות ולייחודיות של כל צורה היא שגורמת להמוני האדם להעריץ את אלוהים. בנטשו צורה אחת ובהיכנסו לצורות אחרות חדשות, הזרם המתקדם של החיים משמר תמיד את ייחודיותו, שאינה ניתנת להשמדה. דיברתי על "אלוהים", אך לעתים כה קרובות מילה זו מרמזת על כה הרבה דברים אכזריים ומאפיינים שאינם אלוהיים. נוכל לכנות אותו בשמות רבים: לב היקום; היופי הנצחי, כי יופי אמיתי, כמו אהבה אמיתית, הוא כל כך הרבה יותר ממה שמכונה באותו שם; החיים הנצחיים; החוכמה חסרת הגיל; זרועות האהבה שמתחת לפני השטח. רבים מאוד הם שמותיו. בקטנותנו אנחנו מייחסים לו את הצורה ואת התכונות שלנו, אבל תפישתנו אותו צומחת עם צמיחתנו שלנו. וולטייר, הספקן הגדול, אמר פעם:

בראשית ברא אלוהים את האדם בצלמו ובדמותו, ומאז האדם מחזיר לו באותו יחס. יש לעשות רק דבר אחד, לנסות להשיג את תחושת המרחב הענק והאחדות של החיים, כי זה מה שיציל אותנו מייסורים רבים. "אלוהים הוא החיים", אומר ד"ר רדהאקרישנה: [1] "הכרה בעובדה זו היא תודעה רוחנית". המדע גילה מחדש את אלוהים. מדענים אומרים כעת שיש הוכחה למינד שולט מעבר ליקום, ועד כמה שהם מסוגלים להבין זאת, הוא כנראה מתמטיקאי דגול.

החיים לעולם אינם חדלים, אך הם גם לעולם אינם חדלים לנוע, היש והמתמיד-להיות. במציאות אין דבר כמו הווה. יש רק עתיד שנהיה כל הזמן לעבר. הלנה בלוואצקי אומרת לנו שתחושת ההווה נוצרת על ידי כתם על התודעה, בדומה לכתם שנוצר על רשתית העין על ידי פס האור של פנס שמסובבים אותו בתנופה, והוא יוצר אשליה של גלגל אש. היקום כולו מצוי בתנועה קצבית, בלתי פוסקת, "התנועה הנצחית" שהיא אלוהים בפעולה. הוא עוטה את עצמו ברצף של אירועים, שכולם מיוחדים וקשורים סיבתית. רובו של רצף האירועים הזה עובר עלינו מבלי שנבחין בו או נבין אותו. אך מהו למעשה בממשות? היש לו איזה מסר קיים או משמעות? במזרח קוראים לשרשרת האירועים הזאת של סיבה ותוצאה קארמה. למעשה הוא רצון האלוהים בפעולה ומבשר רק, בטווח הרחוק, טוב סופי.

**הקסם הוא נוכחות עדינה של חסד של יופי וברכה
שמצויה תמיד ובכל מקום- אבל יותר בטוהר של הטבע
והמרחבים ופחות במרכזי הקניות**

זה כאילו שהכל דמם, אין שום תנועה, שום תזוזה,
ריקנות שלמה מכל מחשבה, מכל ראייה.
לא היה שום פרשן שתירגם, שבחן, שצינזר.
גדולה שאינה ניתנת למדידה
ושהנה שקטה ודוממת לחלוטין.
אין חלל, ולא זמן לכסות חלל זה.
ההתחלות והסוף של כל הדברים נמצאים כאן. אין שום
דבר שניתן לומר על כך.

קרישנמורטי

התמדה, אותה סגולה חזקה
המסוגלת לשאת ולהתמיד
על-אף כל המכשולים,
העומדת בפני הקשיים,
שאינה בוכה בגללם אלא
מכניעה אותם, המכירה
במכשולים אך ללא רתיעה
מטפסת מעליהם, סגולה זו
שיש בה גבורה נדרשת
מהאדם שברצונו לצעוד
בשביל הרוחני.

כאשר רומזת לך האהבה, לך אחריה,
אף שדרכיה קשות ומכבידות.
ואם כנפיה מרחפות מעליך,
ה כנס תחתן.

...אך אם מ פחד תחתור רק להנאה ולשלווה שבאהבה,
מוטב תכסה מערומיך ותצא ממפתן האהבה,
אל עולם בו תצחק - אך לא את כל צחוקך.
ובו תבכה - אך לא את כל בכיך.
....אין לאהבה שאיפה, אלא להתגשם,
אך אם אוהב אתה ושוקק לבך,
יכול תוכל לרוץ כפלג הזורם ורן שירו אל תוך הלילה

אהבה מושלמת / אוריאל זוהר

אלו נבראה
אהבה
משלמת
לא היינו
מצויים בה
והיא לא
בנו

היתה נעה
ונדה לה
בין העננים
או סתם
מטילת לה
בשמים

כי אלו
נבראה בנו
האהבה
המשלמת
היא לא
היתה יכולה
להיות
אהבתנו

כה ברא
אדם
את גן-עדן
כדי
שתהיה לו
מנוחת עדן

לא היינו
מצויים בה
והיא לא
בנו

כה ברא אלהים
שמים, חיי בריאות
כדי שיהיה לנו לאן
לרצות להגיע
אידיאל של שלמות

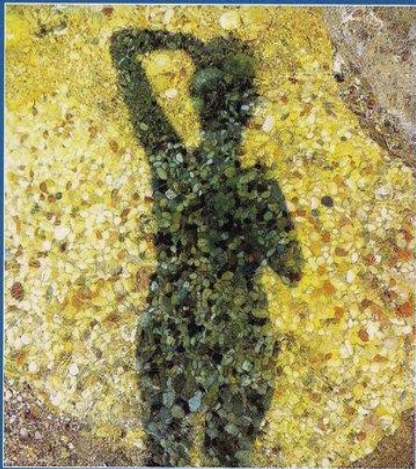
אלו נבראה
האהבה
המשלמת
היא לא
היתה
יורדת
אל עולמנו

אך למה
ברא אלהים
ארץ ואדמה
למה לא ברא מיד
שמים ורקיע
באדמה
ובארץ
כדי שיהיה
לנו לאן
לרצות להגיע

אלו נבראה
אהבה
משלמת
לא היה לנו
לאן לרצות
להגיע
ובכלל
לא היינו
נוהגים
לעשות אהבה

אוריאל זוהר

מי אני אלוהים שבתוכי?

לפי

הקסם בחיי / ע.תאוסופית

הזכות הגדולה שלי לחיות כאן בפלנטת ארץ , שמסתובבת סביב השמש ביקום הענק הזה, שנוצרו תנאים שמספקים חיים בחלל הזה. לחיות במדינה דמוקרטית שבה אני יכולה ללמוד כל שברצוני לדעת ולהחכים...שאני במצב שיכולה להרשות לעצמי ללמוד, שמצבי הכלכלי מסודר ויש לי פנאי ...כל אלה לא מובנים מאליהם...יש מדינות בעולם השלישי שצריכים התושבים להישרדות מרעב, מלחמות וכו.

שהקארמה הטובה שלי מאפשרת הבנות ויש לי מורים ומקומות שעוזרים לי להחכים הידיעה שאני כאן כדי ללמוד את הווית האמתית המוארת, לעבוד על תכונותי הפנימיות, ולשנות את פגמי האופי שלי [לעבוד על המידות].... הידיעה שנתונה עוזרת לי מאוד ומטיבה לאחרים...ומניעה את גלגלי הקארמה...[כל שאני משדרת לחלל הזה חוזר אלי מועצם]...לכן להשתמש בחיי לשרת את ...האושר הגדול ביותר בחיים הוא נתינה, ..אהבתי אושרי החיוביות שלי, הכרת התודה שלי, והתרגשותי אלה הדברים האמיתיים...א ה ב ה – נצחי בחיים.. לקחת אחריות לאנרגיה שאני מביאה לחלל הזה, החיים הם אנרגיה כל פרח, כל עץ, כל אבן, כל אדם הם אנרגיה ואנו משדרים אותה כל רגע במחשבות, רגשות, דיבור, ומעשים[העולם מגיב באותו האופן...לכל פעולה יש תגובה שווה בעוצמתה אך מנוגדת בכיוונה חוק התנועה השלישי של ניוטון...לכל שעשית לי כבר נעשה לך... להעניק מאהבתי היא מגנט מועצם שמאיר את העולם.....

ההבנה שלי בחוק הקארמה גורמת לי להיות אדם יותר טוב, ומיטיב...ולקחת אחריות מלאה על חיי, ומעשי בכל הרמות....וזוה הקסם של חיי הידיעה, ההבנה.. לראות איך השני משקף לי את עצמיעם הטוב \ ופחות טובשבי..הוא מראה שמשקף את הפנימיות שבי....שיש דברים לא טובים לעבוד עליהם[הם שלי...ומשתקף אהבה לחגוג איתה ולהודות עליה....כך מעצמים את התכונה..

אני מבינה את התגלמות החסד האלוהי , אין צירופי מקרים רק חסד אלוהי... יש לי את האמון המוחלט ביקום ...להיות בחיבור לאחדות האלוהית...אני לא לבד... החסד פועל בחיי כל רגע, אני צריכה לאפשר לה ...לזרום איתה...להיות נוכחת בחיי....לכולנו כוח זהה ואור זוהר...אנו מאירים את העולם..... מדיטציה בשבילי היא קסם שנושאת אותי למחוזות רחוקים ומשפרת את אורח חיי.

המשורר מארק סטרנד

היה תמיד משורר של ההיעדר. מה שאין עניין אותו לפני מה שיש. המשורר מארק סטרנד, בן 73, זוכה פרס פוליצר לשנת 1988, נולד באי פרינס אדוארד בקנדה. אביו היה סוכן נוסע ואמו אמנית. את ילדותו בילה בערים שונות ברחבי ארצות הברית. בצעירותו רצה להיות צייר, וגם למד ציור, אבל לבסוף נעשה משורר. עד היום פירסם 11 ספרי שירה וזכה בפרסים ספרותיים רבים. הוא גם כתב מאמרים, סיפורים קצרים, ספרי אמנות וספרי ילדים, פירסם תרגומים ואנתולוגיות. כיום הוא מלמד ספרות באוניברסיטת קולומביה וחי בניו יורק.

מי שהביא את שירתו של סטרנד לקוראי העברית הוא הסופר עוזי וייל, שמתרגם את שיריו כבר יותר מ-15 שנים. כעת רואה אור הספר "שירים" ובו מבחר מיצירתו של סטרנד לאורך השנים (בהוצאת ידיעות ספרים). בספר מקובצים שירים מכמה ספרים, כולל האחרון שפירסם, "אדם וגמל", וכמה קטעי פרוזה. "במידה מסוימת", כותב וייל בהקדמה לספר, "מארק סטרנד הוא משורר הדברים הבלתי נראים. משורר האינפורמציה המקיפה אותנו, זו שאיננה מסוגלת להיכנס לתודעתנו מחמת גסותו של הכלי הזה, שנקרא תודעה אנושית".

השירים של סטרנד דומים להזיה או לחלום. לא ברור איפה הם מתרחשים ומתי, אבל הם נטועים עמוק בתוך טבעם האמיתי של הדברים. הוא כותב הרבה על המוות - על מותו שלו - על אובדן, על פרידה, על רגעים נדירים של קיום צרוף. הוא משחק עם יש ואין, עם נוכחות והיעדר. באחד משיריו הוא כותב על אדם שאביו מת אבל חוזר ומתגלה אליו דרך כל מיני יצורים, תחילה דרך זבוב טורדני ולבסוף דרך האהובה שלו.

"לשמור על
הדברים שלמים"

בשדה
אני העדר
שדה.
זו תמיד
הבעיה.
בכל אשר אהיה
הנני מה שחסר.
בהתהלכי
אפלג את האויר
ותמיד
האויר נכנס פנימה
למלא את החללים
שבהם שהה גופי.
לכולנו יש סבות
לנוע.
אני נע
כדי לשמר על שלמות
הדברים.

חתול זקן רואה חתול צעיר רודף אחרי זנבו.
"למה אתה רודף אחרי זנברי?" הוא שואל.
עונה לו הצעיר: "שמעתי שהזנב זה האושר ואני
מנסה לתפוס אותו על מנת שאהיה מאושר".
אומר לו החתול הזקן: "גם לי, כשהייתי צעיר
אמרו את אותו הדבר, אבל כל זמן שניסיתי
לתפוס אותו לא הצלחתי... ברגע שהפסקתי
לנסות לתפוס אותו והתחלתי להתעסק בענייני,
הוא פשוט בא בעקבותי..."

בית אמצעות, ערכים מקבלת אהבה

www.nitan-beahava.co.il

תוכנית פעילות לפברואר 2012

- ב' 5/2 | פתיחת קורס - ערב "מדיטציה, תאוסופיה והתמרה עצמית" - בחיפה
מנחה: דפנה קורן | רח' רענן 5 -חיפה - | 18:30 | לפרטים נוספים נא לפנות למשרד האגודה
ה' 9/2 | **פורום מנחים- בוקר** - מפגש העשרה חודשי לבוגרי קורסי המנחים של האגודה
לנושא המפגש ולפרטים נוספים נא לפנות למשרד האגודה | **מנחה: אברהם אורון** |
ו' 10/2 | **תדרים של ריפוי – עקרונות רוחניים והוליסטיים החיוניים לריפוי**
המפגש ילווה במצגת והתנסות בהילינג
בוקר שישי **בדרך לב** הרצאה ומדיטציה | 10:00 | 40 ש' זיכרון יעקב
ג' 14/2 | כנס ב"בית ציוני אמריקה"
בנושא: **אלוהים, תודעה, אנרגיה וחומר בפיזיקה ובתאוסופיה.**
קיימת האפשרות להשתתפות מדען בכיר מתחום האקדמיה.
כתובת: רח' אבן גבירול 26 ת"א
| 18:30-22:30 | ש' | הרחבה באתר קרוב למועד www.theosophia.co.il
ה' 16/2 | **יום טיול**
התחדשות ובריאה בטבע ובתוכנו
יערות מערות ופריחות בפארק עדולם ושפלת יהודה
א' 19.2 | **יום עיון** לחברים ומסיימי קורסים
בנושא: **צמחונות, אקולוגיה והתפתחות רוחנית בראי התאוסופיה**
בית ויטלי - ר"ג | 10:30-14:30 | על בסיס תרומה
ב' 20/2 | פתיחת קורס - **בוקר "מדיטציה, תאוסופיה והתמרה עצמית" - ברמת-גן**
מנחה: אברהם אורון | **בית ויטלי - ר"ג** | 10:30 | לפרטים נוספים נא לפנות למשרד האגודה
ב' 20/2 | פתיחת קורס- **בוקר חכמת הרגשות – זיכרון יעקב**
מנחה: דפנה קורן | רח' הכובשים 23 | **זיכרון יעקב** | 10:00 |
ג' 21/2 | **התעלות- מסעה הרוחני של הנשמה**
מפגשים ללימוד מעמיק של הקלאסיקה התאוסופית
הרצאה ומדיטציה | **מנחה: אברהם אורון** | **בית ויטלי - ר"ג** | 19:00 | 20 ש'
ו' 24/2 | **העוצמה שבעכשיו- לגלות את הקסם שבדברים הקטנים**
הרצאה ומדיטציה | **בית ויטלי - ר"ג** | 10:00 | 20 ש'
ב' 27/2 | פתיחת קורס - **ערב חכמת הרגשות - ברמת-גן**
מנחה: אברהם אורון | **בית ויטלי - ר"ג** | 18:30 |

מרץ 2012

ה' 1/3 | פורום מנחים | בוקר

מפגש העשרה חודשי לבוגרי קורסי המנחים של האגודה
מנחה: אברהם אורון | לנושא המפגש ולפרטים נוספים נא לפנות למשרד

ג' 6/3 | לומדים לעזור לעצמנו בסדנת 5 המפגשים | בוקר

מנחה: טוני קליינמן | בית ויטלי ר"ג | 10:30-13:30 | 100 ₪

תאריכים נוספים יפורסמו באתר האגודה או באימייל

ג' 6/3 | ערב לימוד והתנסות ב"בית ציוני אמריקה"

בנושא: לדעת מבפנים – אינטואיציה השראה והארה

כתובת: אבן גבירול 26, ת"א

18:30-22:30 | 40 ₪

הרחבה באתר www.theosophia.co.il

ו' 9/3 | "ושמחת בחיך" – תפקיד השמחה, ההומור והחיך

הנוכל להיות שמחים בחיים התובעניים הללו?

ב ליווי מצגת | הרצאה ומדיטציה | זיכרון יעקב

10:00 | 40 ₪

א' 11/3 | יום עיון לחברים ומסיימי קורסים

בנושא: אמת ואשליה, מציאות ואחיזת עיניים

בדרך הרוחנית ובתפישה האישית

בית ויטלי ר"ג | 10:30-14:00 | על בסיס תרומה

ד' 14/3 | פתיחת קורס "חכמת הרגשות" | בוקר

מנחה: ברכה אלרון | בית ויטלי ר"ג | 10:30

לפרטים נוספים נא לפנות למשרד

ד' 14/3 | פתיחת קורס "מדיטציה, תאוסופיה

והתמרה עצמית" | בוקר

מנחה: דפנה קורן | זיכרון יעקב | 10:00

ה' 15/3 | יום טיול

להיפתח לקסם – טבע יופי ופריחה באזור הכרמל

ומפגש עם שיך דרוזי ועם המסורת והתרבות הדרוזית

הרשמה במשרד בטל' 03-7521259 או 054-7909034 (פול)

הרחבה באתר www.theosophia.co.il

ג' 20/3 | סמלים ומיתוסים בדתות ובמסורות רוחניות עתיקות

מפגשים ללימוד מעמיק של הקלאסיקה התאוסופית

הרצאה ומדיטציה | מנחה: אברהם אורון | בית ויטלי ר"ג | 19:00 | 20 ₪

ו' 23/3 | האגו והנשמה - המאבק הפנימי השעבוד והגאולה

הרצאה ומדיטציה | בית ויטלי רמת גן | 10:00 | 20 ₪

ה' 29/3 | פורום מנחים | ערב

מפגש העשרה חודשי לבוגרי קורסי המנחים של האגודה

מנחה: אסתר שטין | לפרטים נוספים נא לפנות למשרד